

με το πρώτο κτύπημα της κίμπανας βρισκόταν ολόστο στο ξένο σπίτι. Δουλεύει και καλή θυστακτικά. Ταφνικά κατά τις δέκα η ώρα τη ξαφνιάσε μια αποτομη φωνή. "Που μου αφήσες το μωρό Στασω. Αχ δεν μου ντρεκεσε. Και ναμαι αναγκασμενη εγω να σηκωθω για να δω τι επαθε."

"Εβραζε μέσα της η Κυρα Στασω. Υστερα απο τα πρώτα και τουτο. Ω'δεν βασταξε. Και ξεσπασε αγρια."

Ακουσε Κυρια μου, εγω κανω και παραβανω τη δουλια μου. Τα μουτρα σου να κυταζεις.

Ω'υπος αναδειας, φωναξε αγρια νευρασμενη η κυρια.

"Για την δικη σου αναδθεα μιλας. Εισαι κλερια δικαιολογημενη." "Σιακη τερας. ... -Τερας δεν είναι ενα που κανει τιμια την δουλια του. Τερας είναι εκεινος που εμπιστευεται την ανατροση των παιδιων τ του σε ξενα χερια." "Ωχ δεν σιακας, γερας."

Ναι να σιακησω εικε η Κυρα Στασω. Μα πρεκει πρωτα να σμαλησης εσυ με εργα. Οχι να μου ξενακτας ολη τη νυχτα στα χαρτια και ναρχεσε υστερα το πρωι την ωρα που ολος ο αλλος κοσμος συκωνεται για τη δουλια τ του να μου στρωνεσαι στο κρεβατι.

Και να μου αφινεις μοσαχο το παιδι τη νυχτα και να εχεις και την ακαιτηση να το προσχω εγω ολη μερα. Και οι αλλες δουλιες...

Αφριζε μέσα της η κυρια. Ηθεκέ να την διακοψη μα δεν εβγανε μιλια απο το στομα της.

Μονο μερικες αναρθρες κραυγες θυμου της ξεσυγαν.

Κα υστερα. Να μου φυγης καλιογυναικα, της ειπε. Σε περριμαζενα απο τους ΔΡΟΜΟΥΣ και σεχω εδω και συ αντι να με ευγνωμωνεις ...

Να σε ευγνωκωνω .. Οχι καλυτερα .. Ναι θα φυγω. Να ζησω κοντα στο παιδι που κι ας ειμαι χιλιες φορες κοιο φτωχη.

Γιατι παρα να ζω σαν ΚΤΗΝΟΣ καλυτερα χιλιες φορες, να ζω μια εντιμη ζωη σαν ΖΗΤΙΑΝΟΣ.

BIBLIOΘΗΚΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΩΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΩΝ